

In 2003 had de redactie intensief e-mailverkeer met Erik Attmarsson uit Zweden. Het resultaat van dit contact was, dat Erik een indrukwekkend artikel over een bijzondere kweek met *Python molurus bivittatus* aanleverde, geïllustreerd met schitterende foto's. Zijn bijdrage werd gepubliceerd in de eerste aflevering van jaargang 24. Onlangs vernam de redactie, dat Erik Attmarsson onverwacht is overleden. Zijn vriend Magnus Eriksson schreef onderstaand in memoriam. Wij wensen alle nabestaanden van Erik toe, dat zij dit grote verlies een plaats zullen kunnen geven in hun verdere leven.

De redactie.

IN MEMORIAM ONZE VRIEND ERIK ATTMARSSON

IN MEMORIAM OF OUR FRIEND ERIK ATTMARSSON

Magnus Eriksson

Erik was een bewonderenswaardig en competent man, vooral op het vlak van reptielen. Hij wist heel goed waar hij mee bezig was en waar hij over sprak. Hij nam ook nooit klakkeloos over wat sommige mensen of tijdschriften beweerden, maar controleerde elk feit in elk boek en elk artikel dat hij bezat, om zo zijn eigen beeld en zijn eigen conclusies te vormen. Je kon er dus van op aan dat je harde feiten van hem kreeg wanneer je met hem over reptielen sprak.

Het was altijd een plezier om in zijn gezelschap te vertoeven en naar hem te luisteren. Dat was de beste manier om iets van zijn grote inspiratie, wat betreft de reptielenhobby, over te nemen.

Zijn eigen reptielen waren extreem belangrijk voor hem, en stonden dus altijd bovenaan op zijn lijstje van de "taken van de dag". Hij verzorgde ze zo goed, dat er

Magnus Eriksson

Erik was an amazing, skilful man especially when it came to reptiles. He certainly knew what he was doing and what he was talking about. He never completely accepted anything that people and magazines said, before he had first checked the fact in every book and article he had, and then drew his own conclusion in order to get a complete picture and full understanding for himself. You could therefore be sure you got real hard facts from him when discussing anything about reptiles.

Everyone around him was glad to be in his company and to be listening to him. Being with him was the best way to acquire some of his great inspiration for the reptile hobby.

His own reptiles always got the first place over his 'jobs to do today' list, nothing was more important than them. He

nooit een vuiltje te bespeuren was in zijn terraria.

Toen hij permanent naar Australië verhuisde om reptielen te bestuderen, liet hij veel familieleden en goede vrienden achter, wat nog maar eens het belang van de herpetologie in zijn leven illustreerde.

Terugkeren naar familie en vrienden in Zweden was ondenkbaar en kwam zelfs niet bij hem op.

Wanneer hij met zijn slangen bezig was, zorgde zijn grote precisie ervoor dat elk risico voor de gezondheid en veiligheid van zichzelf en anderen werd vermeden. Hij had ook een heel gezonde kijk op de natuur en op dieren, net als op natuurbescherming.

Hij werkte een tijdje in het Crocodile Park, net buiten Darwin (Australië). Daarna had hij het vaak over een project rond de bescherming en toekomst van krokodilachtigen, en hij zei ons dat project te steunen. Hij hield van zijn werk en vertelde er nog over lang nadat hij er weg

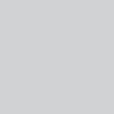
always took good care of his reptiles and you could see that in his reptile collection, there was never shed skin that had not been removed or other kind of waste in any of his reptile cages.

When Erik moved permanently to Australia he left behind many good friend and relatives, but it showed to us the importance of herpetology

to him. To move back to friends and relatives in Sweden and leave his job at Venomus Supplies was not unthinkable, and was not even in his mindset. He worked at Venom Supplies until he died and he seemed to like that place very much.

When he worked with his snakes it was always with great precision and without incurring any risk to him, the animals or anyone else's health or safety. He had a very healthy attitude to nature and the animals; as well as defending it's future.

For a while he worked at Crocodile Park outside Darwin in Australia. After that he

was. Daarna ging hij even bij Venom Supplies werken, waarna hij terugkeerde naar Zweden. Het was onzeker of hij ooit nog naar Australië zou terugkeren, maar plots bood Venom Supplies hem weer een job aan. Het was zijn droomjob, niks paste hem beter. Hij bleef er dan ook tot zijn dood.

Erik was ook een begenadigd herpetologisch auteur. Hij publiceerde artikelen in zowel Zweedse als internationale tijdschriften, waaronder eentje in *Litteratura Serpentina* over tijgerpythons, die hij lange tijd had gekweekt in Zweden. Tussen 1998 en 2002 had Erik ook een reptielenverblijf dat onderdeel was van een dierenpark in het noorden van het land. Hij hield er vooral slangen, maar ook enkele hagedissen en amfibieën.

Hij had nog één andere passie, namelijk zijn boeken. Daar was hij heel erg aan gehecht. Naast de lectuur van zijn naslagwerken was het vooral het verzamelen ervan dat hem passioneerde. Ook al waren sommige exemplaren van zijn collectie heel erg oud, toch stond hij erop dat ze werden gebruikt, zij het dan met veel zorg.

Met evenveel zorg zullen we dan ook de herinnering aan onze vriend en herpetoloog Erik Attmarsson levendig houden.

spoke a lot of a project for crocodylians, their safety and future, and he told us to support that project. He loved his job and talked about it for a long time after it finished. He then went to Venom Supplies for a while before he came home to Sweden. He was unsure if he was ever going to get back to Australia but Venom Supplies, looking for a man for the kind of job Erik had done, gave Erik back his job. It was a dream job for him and it suited him so well.

He was a diligent herpetological author. He published articles in both Swedish and international magazines, including one in *Litteratura Serpentina* about Burmese pythons, which he had been breeding for a long period when he lived in Sweden. Erik had a reptile house as part of an animal park in north Sweden between 1998 and 2002. In his reptile house he mainly kept snakes but there were some amphibians and lizards.

He had one other passion, his books. He was very attached to them and spent a lot of his time reading. His books were not only for reading, they were something he collected with a great passion. He maintained that his books should be used even if they were very old, albeit with more carefully handling.

It is with the same care that shall we keep the memory of our friend and herpetologist Attmarsson often in our thoughts.

English corrections: Lawrence Smith